

Gdańsk, dnia 28 czerwca 2010 r.

Trybunał Konstytucyjny
Rzeczypospolitej Polskiej

Skarżący: P   Z

reprezentowany przez adw. Marka Kowalskiego

Sygn. akt Ts 12/09

Pismo skarżącego

Działając w imieniu skarżącego, na podstawie pełnomocnictwa znajdującego się w aktach sprawy, w wykonaniu zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 czerwca 2010 r., zobowiązującego do dokładnego określenia przedmiotu zaskarżenia, niniejszym wskazuję, iż zaskarżeniem objęty jest przepis art. 632 pkt 2 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym zarówno do dnia 24 maja 2007 r., jak i po dniu 24 maja 2007 r.

Należy bowiem wskazać, że ani Sąd Okręgowy w Gdańsku, wydając postanowienie z dnia 20 marca 2008 r. w sprawie o sygn. akt [redacted], ani Sąd Apelacyjny w Gdańsku, wydając postanowienie z dnia 15 października 2008 r., nie rozważyły kwestii międzyczasowych związanych z wejściem w życie ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2007 r. Nr 80,

poz. 539), którą zmieniono treść przepisu art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd okręgowy w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia wskazał, że obowiązujące (w chwili orzekania) przepisy k.p.k. nie zawierają żadnej normy, która upoważniałaby sąd do zasądzenia na rzecz osoby dochodzącej odszkodowania w trybie art. 552 k.p.k. zwrotu wydatków wyłożonych w związku z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru, a nadto uznał, że również treść art. 632 pkt 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od 24 maja 2007 r. nie uzasadnia zasądzenia tych kosztów. Sąd ten nie wyjaśnił jednak wprost, czy w tej konkretnej sprawie orzekał na podstawie przepisu art. 632 pkt 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 maja 2007 r. czy też w wersji obowiązującej po tej dacie. Podobnie, sąd apelacyjny nie wskazał, czy w okolicznościach niniejszej sprawy przepis art. 632 pkt 2 k.p.k. znajduje zastosowanie w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 maja 2007 r. czy po tej dacie. Wprawdzie sąd odwoławczy powołał się w treści uzasadnienia swego orzeczenia na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt SK 21/04, jednakże okoliczność ta nie przesądza jeszcze o tym, czy sąd stosował dotychczasową, czy nową regulację w tym zakresie.

Tym samym, wobec niesprecyzowania przez sądy rozpoznające sprawę, będącą podstawą wniesienia niniejszej skargi, kwestii międzyczasowych dotyczących podstawy prawnej rozstrzygnięcia, należy stwierdzić, iż zasadne jest zbadanie przez Trybunał Konstytucyjny zgodności ze wskazanymi normami konstytucyjnymi przepisu art. 632 pkt 2 k.p.k. zarówno w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 maja 2007 r., jak i po tej dacie. Należy bowiem zważyć, że wskazany przepis zarówno w dawnym, jak i obecnie obowiązującym brzmieniu *a contrario* stanowi podstawę odmowy zasądzenia kosztów zastępstwa przez profesjonalnego pełnomocnika, mimo uwzględnienia żądania zasądzenia zadośćuczynienia na zasadzie art. 552 k.p.k. Jednocześnie okoliczność, iż sądy orzekające w sprawie nie wyjaśniły dostatecznie, czy stosują przepis w brzmieniu sprzed, czy po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 7 marca 2007 r., nie może obciążać skarżącego i stanowić podstawy do ograniczenia zakresu zaskarżenia niniejszej skargi.

W związku z powyższym, precyzuję żądanie skargi i wnoszę o orzeczenie, iż przepis art. 632 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z dnia 4 sierpnia 1997 r., Nr 89 poz. 555 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 maja 2007 r. i po dniu 24 maja 2007 r. w zw. z art. 558 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z dnia 4 sierpnia 1997 r., Nr 89 poz. 555 ze zm.) w zakresie, w jakim uniemożliwia przyznanie osobie domagającej się

zasądzenia zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie zwrotu kosztów procesu związanych z ustanowieniem pełnomocnika i jednocześnie uniemożliwia stosowanie przepisów kodeksu postępowania cywilnego w kwestii dotyczącej zwrotu kosztów procesu związanych z ustanowieniem pełnomocnika, jest niezgodny z przepisem art. 41 ust. 5 w zw. z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Kowalski', written over a horizontal line.

adw. Marek Kowalski

Załączniki:

- odpis pisma (4 egz.)